

Meeuw maakt schurk van Cyrano

Meeuw jonge theatermakers wagen zich aan *Cyrano*, maar dan wel in een modern jasje. De twaalf spelers hebben hun eigen draai aan het klassieke drama gegeven.

ELISABETH POST

Zondagavond: de twaalf spelers van Meeuw jonge theatermakers hebben in de bovenzaal van De Harmonie in Leeuwarden een deel van *Cyrano* gerepeteerd. Tijd voor de warme hap in de artiestenfoyer, waar de stampotten wachten. Amir Issa (15) uit Goutum houdt het bij drie stooftjeetjes en een gehaktbal. Hij lacht: „Zet dat er maar in.”

Amir speelt in *Cyrano* de rol van hertog De Guiche. „Een slechterik. Hij is getrouwd, maar verliefd op Roxane.” De spelers hebben, voordat ze de klassieker onder handen namen, *Cyrano* goed bestudeerd. „Ik heb de film gezien en een toneelstuk”, zegt Amir. „Een mooi stuk; alles zit erin”, vindt de havo-leerling.

In *Cyrano* draait het om de onbereikbare liefde. De hertog begeert Roxane, maar die ziet alleen de soldaat Christian de Neuvillette staan. Haar hart lucht ze bij haar vriend Cyrano de Bergerac. Die is heimelijk verliefd op haar en verklaart haar zijn liefde via door De Neuvillette ondertekende gedichten en brieven. Kortom, voldoende ingrediënten voor een smeug verhaal.

In de Meeuw-versie is er gesleuteld aan zowel karakters als inhoud. Er is een eigentijdse draai gegeven aan de teksten, aan de zang en aan de dans. Zo is de hertog een slechterik, zegt Amir, maar ook de dichter Cyrano is een onsympathiek figuur geworden.

„Hij is een soort van terrorist”, zegt Pieter van Aalst (16) uit Leeuwarden. In het origineel is Cyrano „een soort van held”, zeggen de jonge acteurs, maar in hun *Cyrano* staat hij ter discussie en draait het om de vraag of je alles kunt zeggen wat je wilt. „Tot hoever gaat de vrijheid van meningsuiting?”, zeggen Pieter en Amir. „We geven geen antwoorden, maar willen wel dat het publiek zelf conclusies trekt.”

De twaalf spelers hebben het onderzoek naar *Cyrano* gedaan onder leiding van regisseur Carlo Scheldwacht. „We hebben er ruim de tijd voor genomen en lang gesproken over wat en hoe we het zouden gaan maken.” Er is een half jaar gewerkt aan het stuk. Die tijd is nodig, zegt Scheldwacht, om het verhaal te laten rijpen. „Ze hebben er gezamenlijk hun gedachten over laten gaan en iets gemaakt wat van hen is.”

Pieter van Aalst (op de voorgrond) als Montfleury: „Acteren is veel leuker. Ook omdat we er met zijn allen voor gaan.” FOTO'S NIELS WESTRA

Rixt Siderius (links) als Roxane: „Ik wist dat ik de confrontatie met mezelf zou aangaan en uit mijn comfortzone zou stappen.”

Een scène uit *Cyrano* met Pieter van Aalst (op zijn knieën als Montfleury), Rixt Siderius (roze jack als Roxane) en Amir Issa (rechts vooraan als hertog De Guiche).

Pieter vertolkt de rol van de dichter Montfleury. Ook aan dat karakter is gesleuteld. „Van hem hebben we een controversiële cabaretier gemaakt: grof en vrouwonvriendelijk.” En Roxane? „Dat is een flirt geworden”, vindt Rixt Siderius (17), die Roxane speelt. En nee, ze herkent zich volstrekt niet in het karakter.

Voordat Rixt zich vijf jaar geleden bij toneelschool Meeuw meldde, was ze behoorlijk verlegen. „Ik wist dat ik de confrontatie met mezelf zou aangaan en uit mijn comfortzone zou stappen.” Ze is heel blij dat ze dat heeft gedaan. Eenmaal op de toneelschool schudde ze haar schroom van zich af en nu speelt ze met gemak een hoofdrol waarin zij en soldaat Christiaan elkaar een hartstochtelijke zoen geven. „Het is toneel en dat hoort het erbij hoor.”

Rixt doet voor de laatste keer mee aan een grote Meeuw-productie. Ze beraadt zich op een toekomst in de culturele sector. Ze is bijna klaar met de havo en zou liefst een maker willen worden en ook iets met regie willen doen. Zo'n 10 procent van de leerlingen die Meeuw hebben bezocht, is werkzaam in het culturele veld, zegt artistiek en zakelijk directeur Hilde Mulder.

In de afgelopen dertig jaar hebben zo'n duizend leerlingen de vierjarige opleiding doorlopen. De huidige acteurs zijn allround, zegt Mulder. Ze zijn niet alleen bezig met het leren van tekst, maar ook met zang en dans, met schrijven en het maken van kleine voorstellingen.

Er is nog een verschil tussen de leerlingen van toen en die van nu. Ze zijn meer geëngageerd. „Vroeger

‘Een controversiële cabaretier: grof en vrouwonvriendelijk’

waren ze zorgelozer, nu weten ze wat er speelt. Logisch ook, want de wereld komt bij wijze van spreken via de telefoon binnen.”

Het blijft na al die jaren inspirerend om met de jeugd te werken, vindt Mulder. „Het leuke is dat ze altijd optimistisch en nieuwsgierig zijn. Ze zien uit naar de toekomst. En bijzonder ook: bij Meeuw worden vriendschappen voor het leven gesloten.”

Amir, met een glimlach: „Ja, we zitten ook vier jaar met elkaar opge-

scheept.” Ondertussen doet hij niets liever dan acteren. Tijd voor andere hobby's is er wel, maar daar hebben ze geen behoefte aan. Amir heeft de scouting vaarwel gezegd en Pieter? „Ik heb op voetballen gezeten, maar had dat wel bekeken. Acteren is veel leuker. Ook omdat we er met z'n allen voor gaan.” Na een half uurtje is de eetpauze voorbij. Het trio staat op – „we zijn klaar toch?” – om naar de schmink te gaan. Op naar de première.

Cyrano – Meeuw jonge theatermakers in De Harmonie in Leeuwarden. Data: 24 (première) en 25 november, aanvang 19.30 uur en op 27 november om 15.00 uur. Op 26 november tijdens het Jonge Hartenfestival in de Machinefabriek in Groningen (18.00 uur). Kaarten: www.harmonie.nl